

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/24/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200806
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200806.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu N. Z., bytom C., právne zastúpený V4 Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Tvrdého 4, 010 01 Žilina, proti žalovanej Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, za účasti: WEBUNG, s.r.o., so sídlom Palárikova 76, 022 01 Čadca, IČO: 47 237 201, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 27927-2/2014-BA zo dňa 14. mája 2014, konajúc o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21Scud/99/2014-38 zo dňa 11. februára 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21Scud/99/2014-38 zo dňa 11. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 177,86 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej dospel krajský súd k názoru, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovanej si vzájomne odporujú, sú nezrozumiteľné. Podľa § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. má žalobca právo na zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie, čo však v danom prípade nebolo splnené.

Krajský súd zistil z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, že kontrolou nebol preukázaný reálny výkon činnosti zamestnanca na území Slovenskej republiky, preto nemôže podliehať slovenským právnym predpisom, a z uvedeného dôvodu žalobcovi ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. nevzniklo od 01. februára 2012 poistenie podľa slovenskej legislatívy.

Žalovaná v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že žalobcovi bola určená Poľská legislatíva v súlade s čl. 16 základného nariadenia, čo žalobcovi bolo oznámené listom z 30.10.2013 zo strany poľskej inštitúcie ZUS w Nowym Saczu podľa čl. 16 ods. 2, od 01.02.2012. Touto Poľskou inštitúciou - určenie uplatniteľných právnych predpisov vzťahujúcich sa na žalobcu (poľských) bolo oznámené žalovanej a táto nenamietala voči určeniu uplatniteľných právnych predpisov (poľských), preto sa určenie poľskej legislatívy v oblasti sociálneho poistenia stalo definitívnym uplynutím dvoch mesiacov odo dňa, kedy bola žalovaná o tejto skutočnosti informovaná podľa čl. 16 ods. 3 základného nariadenia. Ďalej žalovaná v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že prvostupňový správny orgán nerozhodol, že dotknutí zamestnanci zamestnávateľa, v danom prípade žalobca, nemohol reálne práce vykonávať na území Slovenskej republiky, taktiež nepoprela platnosť pracovnej zmluvy.

Na základe uvedeného považoval krajský súd rozhodnutie žalovanej za rozhodnutie predčasné pre nezrozumiteľnosť, resp. nedostatok dôvodov.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 518,75 €.

Vo včas podanom odvolaní žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietne.

Žalovaná sa nestotožňuje s právnym záverom krajského súdu a je názoru, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade so zákonom o sociálnom poistení a v súlade s nariadeniami Európskej únie, je zrozumiteľné a neodporuje v žiadnej časti prvostupňovému rozhodnutiu.

V odvolaní uviedla, že Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, dňa 28.10.2013, vydala rozhodnutie č. 47729-1/2013-CA, z ktorého vyplýva, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 1. februára 2012 podľa slovenskej legislatívy. Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, vychádzala z kontrol, ktoré boli vykonané Sociálnou poisťovňou, pobočka Čadca a Národným inšpektorátom práce. Podľa názoru žalovanej pobočka správne posúdila skutkový a právny stav, ktorý nastal a pri vydaní prvostupňového rozhodnutia hodnotila všetky dôkazy samostatne a následne všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Taktiež postupovala v súlade s nariadeniami Európskej únie.

Zároveň poukazuje na list adresovaný Sociálnej poisťovni, ústredie, č. 992900/502/32/2013 zo dňa 10. decembra 2013, ktorým Základ Ubezpieczeń Społecznych (ďalej len „ZUS“) informovala Sociálnu poisťovňu, že skutočnosti o tzv. schránkových spoločnostiach akceptuje.

Žalovaná zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že v prípade žalobcu ZUS Oddział w Nowym Saczu listom zo dňa 30.10.2013, č. 220100/450/2/2013/75091114758/DU-UE doručeným Sociálnej poisťovni, ústredie, dňa 07.11.2013, anulovala svoje rozhodnutie zo dňa 16.01.2013 určujúce slovenskú legislatívu od 01.01.2012 a následne určila, že daná osoba v súlade s článkom 11 základného nariadenia podlieha poľským právnym predpisom. Dôvodom určenia poľskej uplatniteľnej legislatívy bola skutočnosť, že žalobca reálne činnosť zamestnanca v Slovenskej republike nevykonáva.

V napadnutom rozhodnutí bola žalovaná povinná uviesť všetky skutočnosti známe v danom čase, t.j. určenie uplatniteľnej poľskej legislatívy žalobcu, pretože určenie slovenskej legislatívy bolo zo strany ZUS anulované. Žalovaná, ako odvolací orgán, je povinná presne a úplne zistiť skutočný stav veci, ktorý je v prospech i v neprospech účastníka konania podľa ustanovenia § 195 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a následne na to vydať rozhodnutie v odvolacom konaní. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a všetkých skutočností súvisiacich s prípadom žalobcu, žalovaná potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 1. februára 2012 podľa slovenskej legislatívy.

Oznámenie zo ZUS w Nowym Saczu č. 220100/450/2/2013/75091114758/DU-UE zo dňa 30.10.2013, nemalo žiaden vplyv na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaná bola povinná v rozhodnutí uviesť aj toto Oznámenie, pretože išlo o jednu zo skutočností zistených v odvolacom konaní. Podľa názoru žalovanej odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovanej tvorí spolu jeden celok.

Žalovaná ďalej uviedla, že ku dňu podania odvolania sa žalobca neobrátil na pobočku Sociálnej poisťovne so žiadosťou o vysvetlenie, dokonca nenamietal ani v žalobe, že rozhodnutia Sociálnej poisťovne sú pre neho nezrozumiteľné alebo si odporujú. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že žalobca obom rozhodnutiam rozumel.

Žalovaná má rovnako za to, že krajský súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec vymedzeným žalobcom v žalobe. Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovanej netrpeli takými vadami, ku ktorým by mal súd prihliadať, pretože tieto rozhodnutia sa vzájomne nevylučujú a výroková časť ostala rovnaká, pričom odôvodnenie rozhodnutia žalovanej sa len doplnilo o nové informácie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Žalobca sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu a má za to, že odvolanie žalovanej je bezpredmetné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 11.02.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.04.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z obsahu predloženého súdneho spisu najvyšší súd zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 47729-1/2013-CA zo dňa 28.10.2013 rozhodla podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 210 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. tak, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. od 01.02.2012 podľa slovenskej legislatívy. Rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe výsledkov kontroly kontrolných zamestnancov Sociálnej poisťovne, pobočky Čadca, zameranej na overenie reálneho výkonu činností zamestnancov WEBUNG, s.r.o. nebolo preukázané, že žalobca reálne vykonáva činnosť ako zamestnanec na území Slovenskej republiky, a preto nemôže

podliehať slovenským právnym predpisom.

Na odvolanie žalobcu žalovaná rozhodnutím č. 27927-2/2014-BA zo dňa 14.05.2014 odvolanie zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila.

Žalovaná v odôvodnení rozhodnutia konštatovala, že Poľská inštitúcia sociálneho zabezpečenia ZUS w Nowym Saczu oznámila žalobcovi listom zo dňa 30.10.2013, že v období 01.02.2012 podlieha poľskému zákonodarstvu v súlade s čl. 13 ods. 3 základného nariadenia. Poľská inštitúcia sociálneho zabezpečenia ZUS w Nowym Saczu určenie uplatniteľných právnych predpisov vzťahujúcich sa na žalobcu oznámila žalovanej, a táto určenie uplatniteľných predpisov nenamietala, a preto sa určenie poľskej legislatívy v oblasti poistenia stalo podľa čl. 16 ods. 3 základného nariadenia definitívnym po uplynutí dvoch mesiacov odo dňa, kedy bola žalovaná o tejto skutočnosti informovaná. Ďalej žalovaná uviedla, že prvostupňový správny orgán nerozhodol, že žalobca nemôže vykonávať práce na území Slovenskej republiky, a taktiež nepoprela platnosť pracovnej zmluvy.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovanej, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím žalovanej je predčasné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov rozhodnutia. Najvyšší súd sa stotožnil s vytýkanými vadami voči napadnutému rozhodnutiu žalovanej, ktoré uviedol krajský súd a v danom prípade najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie v tejto časti napadnutého súdneho rozhodnutia, ktoré je plne vyčerpávajúce a logicky odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Odvolací súd navyše k veci udáva, že prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaná, sa v rozhodnutiach vôbec nevenovali tomu, či žalobca je v Poľsku SZČO a či vlastne žalobca vykonáva na území Slovenskej republiky reálne činnosť zamestnanca, nakoľko neboli v konaní predložené žiadne doklady (okrem kontroly zamestnancov žalovanej), a tieto skutočnosti sú dôležité na posúdenie, ktoré konkrétne ustanovenie základného nariadenia sa má v danej veci aplikovať.

Námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako irelevantné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktorá pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia, a to: 1. písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej vo výške 139,83 €, 2. režijný paušál vo výške 8,39 €, 3. DPH 20 % vo výške 29,64 €, v celkovej výške 177,86 €.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.